

Ihmemaa

1.

Minä lapsena satuja paljon luin
ja päätin, vielä mä etsin sen maan,
jossa ihmiset kulkevat hymysuin,
ja jossa unelmat toteutuvat.

Päätin seurata jälkiä prinsessan,
näin merirosvojen taisteluun käyvän,
minä matkustin ympäri maailman,
näin hanhen selästä syysruskan häivän.

Kerto:

**.,: Mutta milloinkaan satujen ihmemaa
ei mun eteeni auennut.
Mutta saduthan totta ei olekaan,
sen mä nyt olen oppinut. .,:**

2.

Vuodet vieri ja ikää mä lisää sain
ja toivon että myös viisautta vähän.
Mutta satujen maata mä yhä hain,
en voinut tyytyä elämään tähän.

Sitten eräänä päivänä Raamatun
mä satuin jostakin käsiini saamaan,
ja sen sanoma taivahan onnesta
oli kuin laastari vuotavaan haavaan.

Kerto:

**.,: Ehkä taivas on satujen ihmemaa
jossa riemu on rajaton,
mutta satujen maasta se eroaa
sitä että se totta on. .,:**

3.

On siis maa, jossa unelmat toteutuu,
ja josta rauhan mä vihdoinkin löydän.
Ilonpisara jokainen tuplaantuu,
ja kaiken saan mitä ikinä pyydän.

Siellä Kuningas kansaansa hallitsee
ja Hänen rakkautensa niin loistaa,
että kaiken se hehkullaan valaisee.
Mä tuota valoa tahdon myös toistaa.

Kerto:

**.,: Vielä kerran tuo taivahan ihmemaa
meidän eteemme aukeaa.
Sinne pääsemme lapsina Kuninkaan,
siellä meitä hän odottaa. .,:**